

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji Nedjelja, 29. siječnja 2017. [\[Multimedia\]](#)

Siromasi duhom

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Liturgija ove nedjelje poziva nas razmišljati o blaženstvima (usp. *Mt 5, 1-12a*), koja uvode u veliki govor, poznat i kao Govor na gori, koji je "magna charta" Novoga zavjeta. Isus očituje Božju volju da privede sve ljude k sreći. Ta je poruka bila već prisutna u propovijedanju prorokâ: Bog je blizu siromasima i potlačenima i oslobađa ih od njihovih tlačitelja. Ali u ovoj svojoj propovijedi Isus slijedi poseban put: započinje s riječju „blaženi“, što znači „sretni“, u nastavku navodi uvjet za postizanje toga a zaključuje s jednim obećanjem. Motiv blaženstva, odnosno sreće, nije u ispunjenosti postavljenog uvjeta – na primjer „biti siromah duhom“ ili „biti ponižen“ ili „progonjen“ – nego u obećanju koje slijedi, a koje treba prihvatiti s vjerom kao Božji dar. Polazi se od stanja neke nevolje kako bi se osoba otvorila Bogu i ušla u novi svijet, "kraljevstvo" koje je navijestio Isus. To nije neki automatski mehanizam, već životni put u znaku nasljedovanja Gospodina, pri čemu se stvarnost nevoljnosti i potištenosti promatra u novoj perspektivi i kroz prizmu obraćenju koje se dogodilo. Ne može se biti blaženim bez obraćenja, bez sposobnosti da cijesimo i živimo Božje darove.

Zadržat ću se na prvome blaženstvu: "Blago siromasima duhom: njihovo je kraljevstvo nebesko!" (r. 4). Siromašan u duhu je onaj tko je prigrio osjećaje i poprimio ponašanje onih siromaha koji se u svojem položaju ne bune, nego znaju biti ponizni, poučljivi, otvoreni su Božjoj milosti. Sreća siromašnih – siromašnih duhom – je dvojaka: s obzirom na dobra i s obzirom na Boga. U pogledu materijalnih dobara to siromaštvo se ogleda u umjerenosti: to nije nužno odricanje nego sposobnost uživanja u onome bitnom, u dijeljenju s drugima; to je sposobnost da se svaki dan obnovi čuđenje zbog dobra koje se vidi u stvarima, ne dopuštajući da nam srce pritišće teret nezasićne potrošnje – što više imam to više hoću; to je nezasićna potrošnja. To je ono što ubija dušu i takav muškarac ili žena koji to čine, koji imaju taj stav "što više imam to više želim", nisu sretni i neće postići sreću. S obzirom, pak, na Boga to je hvala i prepoznavanje da je sav svijet blagoslov i da svoj izvor ima u Očevoj stvaralačkoj ljubavi. Ali to je također otvorenost njemu i

poučljivost njegovu gospodstvu. On je Gospodin, on je Velik, a nisam velik ja zato što posjedujem toliko toga! On je taj koji je htio svijet za ljude i htio ga je zato da ljudi budu sretni.

Siromah duhom je onaj kršćanin koji se ne pouzda u sebe samog, u svoja materijalna bogatstva, ne oslanja se na vlastito mišljenje, nego s poštovanjem sluša i rado se priklanja odlukama drugih. Da u našim zajednicama ima više siromaha duhom, manje bi bilo podjela, suprotstavljanja i polemika! Poniznost, kao i ljubav, je bitna krepost za suživot u kršćanskim zajednicama. Siromasi, u ovom evanđeoskom smislu, su oni koji čuvaju budnim cilj Kraljevstva nebeskog i daju nazrijeti da se njegov predokus može osjetiti u bratskoj zajednici, u kojoj se daje prednost dijeljenju pred posjedovanjem. To sam želio istaknuti: dati prednost dijeljenju pred posjedovanjem. Uvijek imati otvoreno srce i ruke (čini gestu), a ne zatvorene (čini gestu). Kad je srce zatvoreno (čini gestu) to je uskogrudno srce: ni ne zna kako ljubiti. Kad je srce otvoreno (čini gestu) tada ide putom ljubavi.

Neka nam Djevica Marija, kao uzor i prvina siromahâ duhom, jer je potpuno poučljiva Gospodinovoj volji, pomogne da se prepustimo Bogu, bogatom milosrđem, da nas ispuni svojim darovima, a posebno obiljem svog oproštenja.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

kao što vidite, došli su osvajači... ovdje su! Danas se obilježava Svjetski dan oboljelih od gube. Ta bolest, premda je u opadanju, još uvijek spada među one kojih se ljudi najviše boje i pogađa najsiromašnije i marginalizirane. Važno je boriti se protiv te bolesti, ali i protiv diskriminacijâ koje ona donosi. Upućujem riječi ohrabrenja onima koji su uključeni u pomaganje i ponovno društveno uključivanje osoba pogođenih Hansenovom bolešću i jamčim im svoju molitvu.

[...]

Ponovno izražavam svoju blizinu stanovništvu Središnje Italije koje još uvijek trpi posljedice potresa i teških vremenskih prilika. Neka toj našoj braći i sestrama nikada ne uzmanjka stalna pomoć institucijâ i zajednička solidarnost. I lijepo molim, neka nikakva birokracija ne bude zaprekom zbog koje trebaju čekati i dalje trpjeti.

Obraćam se sada, vama, mladići i djevojke iz Katoličke akcije župa i katoličkih škola grada Rima. Ove godine, praćeni kardinalom vikarom, došli ste na kraju „Karavane mira“, čije geslo je „Obavijeni mirom“: baš lijepo geslo! Hvala vam na vašoj prisutnosti i vašem velikodušnom zauzimanju u izgrađivanju društva mira. Sada ćemo svi poslušati poruku koji će vam vaši prijatelji, koji su ovdje pokraj mene, pročitati.

[Čitanje poruke]

A sada će biti pušteni baloni, simbol mira. Simbol mira...

Svima želim ugodnu nedjelju, želim vam mir i poniznost, neka zajedništvo vlada u vašim obiteljima. I molim vas ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana